

דער ריינער קוואל

דעם רבינ'ס

עכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אז ער איז געווען אמאל דער גרויסער קעניג אויף דער וועלט.

די צוויי קינדער זענען ארויס אין א רקוד מיט א פידעלע און האבן ממש מחיה געווען שלמה המלך, אזוי ווי עס שטייט א פסוק אין קהלת "טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו (משלי טו, יז) עס איז אסאך געשמאקער צו עסן א מאלצייט בלויז פון גרינצייג אבער עס איז דארט פארהאן ליבשאפט ווי א געשטאפטן אקס ווען עס הערשט דארט פיינטשאפט!"

דער אויבערשטער איז געווען באוואוסט פאר

דער גרויסער מלך, אלע מענטשן האבן האבן געהערט פון אים אין צייט פון יציאת מצרים, ווי מען זאגט ביי שירת הים, שמעו עמים יהגזון (שמות טו, יד) די גאנצע וועלט האט געהערט אז

עס איז פארהאן א קעניג, שפעטער ביי מתן תורה איז נאכמער גרויס געווארן דעם אויבערשטנס נאמען אויף דער וועלט, פארשטייט זיך אז אין די צייטן פון דער בית המקדש ווען שלמה המלך האט געוועלטיגט, זענען אידישע קינדער געווען אויף דער שפיץ פון דער וועלט!

ליידער בעוונותינו הרבים האט זיך דער בעל דבר מתגבר געווען און השם יתברך איז באהאלטן פון אונז, זיין שטוב איז חרוב געווארן, אזוי ווי חז"ל זאגן אז יעדע נאכט איז השם יתברך שואג כארי, ער

עס איז אמאל געווען א קעניג וואס אלע מענטשן אויף דער וועלט האבן געהערט פון זיין נאמען, דער נאמען פונעם קעניג איז שלמה המלך, ער איז געווען איינער פון די צען מלכים וואס האבן געוועלטיגט פון איין עק וועלט צום צווייטן!

איין מאל האט ער גערופן צו זיך דער מלך פון די שדים וואס האט געהייסן 'אשמדאי' און ליידער האט אים דער אשמדאי פארטריבן אין גאר א ווייטע לאנד, אליין, און דארטן האט ער זיך ארומגעדרייט און געזאגט פאר אלעמען: "איך בין דער קעניג שלמה, וועלכער האט געקעניגט אין ירושלים",

פארשטייט זיך אז קיינער האט אים נישט געגלייבט, נישט חלומ'נדיג אז דאס איז טאקע דער קעניג.

אזוי האט ער זיך ארומגעדרייט צו בעטן אביסל עסן, זיך געדרייט אין פארשידענע שטיבער

צו בעטן א שטיקל ברויט. פארשטייט זיך אז די בוינות וואס ער איז אריבער איז נישט צום פארשטעלן.

אייןמאל האט אים א מענטש אריינגערופן צו זיך אין שטוב, און אים געגעבן צו עסן נאר ברויט מיט גרינס, דאס וואס ער האט געהאט אין שטוב, ער האט אבער געוואלט מחיה זיין דעם גאסט, האט ער אריינגערופן זיינע צוויי קינדער וועלכע זענען געגאנגען אנגעטון אין צעריסענע קליידער מיט לאטעס, זיי זאל טאנצן פאר דעם וואס טענה'ט

מיינע בחורי'שע יארן

מיר ברענגען אראפ, די התקרבות פון הרב החסיד ר' בייך רובינזון ז"ל איבערגעגעבן וויאזוי ער האט דאס אליין דערציילט:

"השם יתברך האט מיר געהאלפן אויף ביי מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן אלס בחור, השם יתברך האט רחמנות געהאט און מיר איבערגעלאזט פונעם גרויסן חורבן וואס איז געשען וואס גאר ווייניג פון אנשי שלומנו זענען געבליבן, ממש נאר געציילטע.

מיינע עלטערן האבן געוואוינט אין אוסטרוואַצא, דארטן וואו דער אוסטרוואַצא רבי ר' מאיר יחיאל האט געוואוינט.

מיינע עלטערן זענען ארויסגעקומען פון א שיינע יחוס, מיון מאמע'ס יחוס צייט זיך פונעם חוזה זי"ע, און פון אוסטרוואַצא רב דער בעל זכרון שמואל. [תלמיד פון חוזה, הרב הקדוש מקאזניץ והרב הקדוש מאפּטא]. מיין טאטע'ס יחוס איז פונעם מגיד ר' אברהם פון פשיסחא, ער האט דעם ערשטן מאל געברענגט דעם קאזניצער מגיד צום רבי'ן ר' שמעלקא, זיי זענען געווען נאנטע חברים - און אזוי איז ער געווארן מקורב צום דרך החסידות און איז געפארן צום רבי ר' בער.

מיון זיידע דער פשיסחא מגיד איז געווען א באהאלטענער איד, קיינער האט נישט געוואוסט פון אים, נאר דער רבי ר' בער און דורך אים איז ער נתקרב געווארן [צום דרך החסידות].

דער אוסטרוואַצא רבי האט אויסגעקליבן אן איידעם אין שטאט לאדזש א בחור אברהם יצחק, ער האט געשמועסט מיט אים און

געזען אז ער איז מלא וגדוש, האט דער אוסטרוואַצער רבי גענומען זיין שוואַגער'ס א בחור אלס איידעם. דער טאטע פונעם בחור האט געהייסן ר' חיים יודל - א שוואַגער פונעם אוסטרוואַצער רבי. דער חתן - שפעטער איז ער געווען מיין רבי - האט געהייסן ר' אברהם יצחק ווייסזאנד הי"ד. ער איז געבען אומגעקומען אין אושוויץ.

דער טאטע פון ר' אברהם איז געווען א פשוט'ער איד, א שוסטער דאכט זיך מיר, ער האט שווער געארבעט פאר פרנסה צו ברענגען א שטיקל ברויט פאר די קינדער. עטליכע ברודער און שוועסטער האט אברהם יצחק געהאט, זיי האבן געלערנט אין די שטאטישע שולעס, אברהם יצחק ווידער האט געלערנט אין תלמוד תורה אין שטאט לאדזש.

יענער צייט איז געווען דער רב אין שטאט לאדזש ר' אליהו חיים מייזעל ז"ל, ער איז איז געווען דער אויפזעהער אין תלמוד תורה, עס אז דאן געווען איינגעפירט אז דער אויפזעהער פון תלמוד תורה, מיט נאך עטליכע אינגעלייט פלעגן פארהערן די

ראדינער ישיבה

קינדער יעדן שבת. דאסמאל איז אויסגעפאלן אז דער רב ר' אליהו חיים האט פארהערט דעם

איין אעשה'ס

.....
בשר באש'סער באווייט וואונדער
סאר זיינע איבע קינדער
.....

נאך פארשידענע היילונגען, אָבער גאַרנישט האט
נישט געהאלפן.

ביז מען האט מיר אריינגעפירט אין שפיטאל,
געגעבן א ספעציעלע מעדעצין און מיר מודיע
געווען אז יעדע צווייטע חדשים דארף איך
אריינקומען אין שפיטאל צובאקומען דעם
מעדעצין מ'ש' א יאר, און אויב עס וועט נישט
העלפן וועל עס איך דארפן נעמען חס ושלום מיין
גאנצן לעבן!

איך האב גאר אסאך מתפלל געווען צום באשעפער
איך זאל מער נישט דארפן די אלע מעדעציען און
סגולות נאר באקומען א רפואה פון באשעפער
אליו, און ברוך השם היינט בין איך באפרייט פון
די אלע מעדעציען.

יישר כח באשעפער אז דו האסטו מיר געשיקט די
ישועה.

יהודה

איך האב איינמאל פארלוירן קארטלעך און איך
האב עס געזוכט און געזוכט, און איך האב זיך
געשטארקט אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט מען
זאל זיך שטארקן, און איך האב געזאגט אפאר
קאפיטלעך תהלים, און געלערנט אביסל פון רבי'נס
ספרים, ווען איך דריי זיך אויס און מיין קליין
ברודער האט מיר צוריק געברענגט די קארטלעך,
און איך האב געדאנקט דעם אויבערשטן אז ער
האט צוגעהערט מיין תפלה.

מען דארף זיך אלעמאל שטארקן

חיים

רופא נאמן

איך וויל זיך זייער שטארק באדאנקען פאר דעם
רבי'נס ליכט,

דער עיקר פאר די חלק פון "מיין מעשה'לע"
איך בין זייער מחזק געווארן דעם ערשטן מאל
ווען איך האב עס אנגעהויבן צו ליינען יעדע
וואך, וועגן דעם וויל איך אויך פארציילן מיין
מעשה'לע.

כאטש עס איז געווען גאנץ לאנג צוריק אָבער
וויבאלד עס קען מחזק זיין אידישע קינדער וועל
עס פארציילן.

די מעשה איז געווען ווען איך בין געווען א קליין
קינד, האב איך באקומען עפעס א קרענק וואס
איך האב שוין געהאט אלס גאר קליין קינד, אָבער
ווען איך בין געווארן גרעסער איז עס ווידער
ארויסגעקומען, מען האט עס געדארפט היילן.

איך האב זייער אסאך געבעטן פון באשעפער
און געטון עטליכע סגולות, מייע עלטערן זענען
געגאנגען מיט מיר צו דאקטוירים, דער סך הכל
איז ארויס אז איך דארף נעמען מעדעציען פאר
מ'ש' פון א יאר און א האלב. עס האט אָבער נישט
געהאלפן די אלע מעדעציען, האבן זיי געזאגט
אז מען זאל פרויבירן נאך א יאר מעדעציען און

~ די דריטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

און עס איז פאר האַנדל אַ בוים. וואס אז מ'זאל דעם בוים אָן טרענקן וואלט פון אונז (היינו פון די שדים) גאר ניט גיבליבן. איבער דעם שטייען תמיד פון אונז וואס זיי גראבן טאג און נאכט און לאזן ניט צו קיין וואסער צו דעם בוים. האט אים גיפערעגט דער אנדערער: נאך וואס באדארף מען שטיין טאג און נאכט און גראבן. א מער ווי מ'גראבט אפ איין מאל אז דאס וואסער זאל ניט קענען צו קומען. איז שוין גינוג. האט ער אים גינעפערט. באַשר עס איז ביי אונז פארהאנדן מדברים (כלומר ריידערס) און די מדברים גייען און מאכן קריג צווישן דעם מלך און צווישן דעם מלך און דורך דעם ווערט מלחמות. און דורך די מלחמות ווערט ערד ציטערניש. פאלט איין די ערד וואס ארום דעם גראבן קאן קומען וואסער צום בוים. איבער דעם מוז מען שטיין תמיד און גראבן.

און אז עס ווערט א מלך צווישן אונז. מאכט מען פאר אים כל הליצנות. און מאיז פרייליך. דער שפעט ווי ער האט מזיק גיווען א קינד און ווי די יולדת טרויערט דרויף. און דער ווייזט איין אנדער ליצנות. און אזוי כמה אירליי ליצנות. און אז דער מלך קומט אין שמחה אריין גייט ער און שפאצירט זיך מיט די שרי מלוכה. און פרויבט זיך אויסרייסן דעם בוים. ווארין אז דער בוים זאל גאר ניט זיין. וואלט אונז זייער גוט גיווען. און דער מלך שטארקט זיך דאס הארץ זייער כדי ער זאל אויסרייסן דעם בוים אין גאנצין. ווי ער קומט צום בוים. טוט דער בוים א גרויסע גישריי. אזוי פאלט אויף אים א פחד מוז ער זיך אום קערן.

אמאל איז גיווארן א נייער מלך ביי אונז (דהיינו ביי שידים. ווארין דאס האט אלץ דערציילט דער

דער חיגור

~3~

אמאל איז גיווען א חכם. און דער קיסר פון דער מדינה איז גיווען א גרויסער אפיקורס און ער האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים. איז גיגאנגען דער חכם און האט גירופן די גאנצע משפחה זיינע. און האט צו זיי גיזאגט. איר זעט דו? אז דער קיסר איז א גרויסער אפיקורס און האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים און א טייל פון אונזער משפחה. האט ער שוין אויף גימאכט פאר אפיקורסים. בכן לאמיר זיך אנוועק לאזן אין דער מדבר כדי מיר זאלין בלייבן ביי אונזער אמונה אין גאט ברוך הוא. זענען זיי מרוצה גיווארן דרויף.

האט דער חכם גיזאגט איין שם האט עס זיי גיבראכט צו איין מדבר. איז אים נישט גיפעלין די מדבר. האט ער ווידער גיזאגט איין שם האט עס זיי אוועק גיטראגן צו איין אנדערע מדבר. איז אים די מדבר אויך ניט גיפעלין. האט ער נאך גיזאגט איין שם. האט עס זיי ווידער גיבראכט צו איין אנדערע מדבר. איז די מדבר אים יו א גיפעלין. און די מדבר איז גיווען נאהנט צו די צוויי טויזנט בערג (הנ"ל) איז דער חכם גיגאנגען. און האט גימאכט איין עיגול (כלומר ארום גיקרייסט) ארום זיי אז קיינער זאל ניט קענען צו טרעטן צו זיי.

עֵיגוּל. הָאֵט דְּעַר מְלָךְ גִּזְאָגֵט צוּם זָקֵן. וּוי קוּמְסֵטוּ זִיךְ זְעִצִין אוּיף מִיין אָרֵט. הָאֵט עַר אִים גִּזְאָגֵט. פֿאַר וואָס אִיז דָאָס דִּיין אָרֵט. עָס אִיז מִיין אָרֵט. זאָגט דְּעַר מְלָךְ צוּם זָקֵן. דוּ הָאָסֵט פֿאַר מִיר קִיין מוֹרָא נִיט. זאָגט עַר : נִיין. זאָגט עַר ווִידֵער דוּ הָאָסֵט קִיין מוֹרָא נִיט. און הָאֵט זִיךְ אוּיס גִּיצוּיגֵן און אִיז גִּיוּוֹרֵן זִייעַר גֵּרוּיס בִּיז אִין הֵימָל. און הָאֵט אִים גִּיוּוֹלֵט אִיין שְׁלִינגֵנען.

זאָגט דְּעַר זָקֵן. אִיךְ הָאָב פֿאַרְט קִיין מוֹרָא גָאָר נִיט פֿאַר דִּיר. נָאָר אַז אִיךְ ווִיל. וועָסטוּ פֿאַר מִיר יוּ א מוֹרָא הָאָבִיין. און אִיז גִּגאַנְגֵען. און הָאֵט אָבִיסֵל מִתְפַּלֵּל גִּיוּוֹעֵן. אִיז גִּיוּוֹרֵרִין גֵּרוּיסֵע וואָלְקִינֵס. און סֵע גִּיוּוֹעֵן גֵּרוּיסֵע דִּינֵעֵרן. און דְּעַר דִּינֵעַר הֶרְגִיט זִי זִייעַר אוּיס. זְעַנען גִּיהֶרְגֵעֵט גִּיוּוֹרֵן אַלֵע זִינֵע שְׁרֵי מְלוֹכָה וואָס זְעַנען מִיט אִים גִּיוּוֹעֵן און סֵע מְעַר נִיט גִּבְלִיבֵן נָאָר דְּעַר מְלָךְ מִיט דְּעָם אִינֵעֵם וואָס עַר אִיז מִיט אִים גִּיוּוֹעֵן דָאָרֵט אִין דְּעָם עֵיגוּל. הָאֵט עַר אִים גִּיבְעֵטֵן (דֵּהִינּוּ דְּעַר מְלָךְ הָאֵט גִּיבְעֵטִין דְּעָם זָקֵן) אַז דְּעַר דוּנֵעַר זָאל אוּיף הֶעֱרִין. הָאֵט אוּיף גִּיהֶעֱרֵט.

הָאֵט דְּעַר מְלָךְ זִיךְ אָנְגִירוּפֵן און הָאֵט גִּזְאָגֵט צוּם זָקֵן. אַז דוּ בִיסֵט יוּא אַזוּי אִיין מְעַנְשֵׁ. וועל אִיךְ דִּיר שְׁעַנְקֵען. אִיין סֶפֶר פֿון אַלֵע מִשְׁפָּחוֹת פֿון דֵּי שְׂדִים. וואָרִין סֵע פֿאַר הָאָנְדִין בְּעֵלִי שְׁמוֹת. וואָס זִי ווִיסִין מְעַר נִיט נָאָר פֿון אִיין מִשְׁפָּחָה. און אָפִילוּ דֵּי מִשְׁפָּחָה ווִיסִין זִי אוּיף נִיט אִין גאַנְצִין. אִיךְ וועל דִּיר גֶעבִין אִיין סֶפֶר וואָס דִּרִינֵען שְׁטִייעֵן אַלֵע מִשְׁפָּחוֹת. וואָרִין בִּי דְּעָם מְלָךְ זְעַנען זִי אַלֵע פֿאַרְשְׁרִיבֵן. און אָפִילוּ ווער סֵע ווערֵט גִּבוּרִין. וועט אוּיף פֿאַרְשְׁרִיבֵן בִּי דְּעָם מְלָךְ.

הָאֵט דְּעַר מְלָךְ גִּישִׁיקֵט דְּעָם אִינֵעֵם וואָס עַר אִיז מִיט אִים גִּיוּוֹעֵן. נָאָךְ דְּעָם סֶפֶר (נִמְצָא הָאֵט עַר זִייעַר רֶעכֵט גִּיטָאן וואָס עַר הָאֵט אִים אִרִיין גִּילֵאזֵט נָאָךְ מִיט

וואָלְקִין צוּ דְּעָם שְׁלִיחַ כְּנָל) הָאֵט מְעַן פֿאַר אִים גִּמאַכֵט גֵּרוּיסֵע לִיצְנוֹת. כְּנָל. אִיז עַר אִרִיין גִּיקוּמְעַן אִין גֵּרוּיס שְׁמַחָה און הָאֵט זִיךְ גִּמאַכֵט א שְׁטאַרְק הָאָרֵץ זִייעַר. און הָאֵט גִּיוּוֹלֵט אוּיס רִיִּיסִין דְּעָם בּוּים גָאָר אִין גאַנְצִין און אִיז אַרוּיס גִּגאַנְגֵען זִיךְ שְׁפאַצִירֵן מִיט זִינֵע שְׁרִים און הָאֵט זִיךְ זִייעַר גִּישְׁטאַרְקֵט דָאָס הָאָרֵץ. און אִיז צוּ גִּילֵאפִיין אוּיסרִיִּיסִין דְּעָם בּוּים אִין גאַנְצִין. ווי עַר אִיז גִּיקוּמְעַן צוּם בּוּים. הָאֵט עַר אוּיף אִים א גֵּרוּיסִין גִּישְׁרֵי גִיטָאן. אִיז אוּיף אִים גִּיפּאַלֵן א פּחַד. הָאֵט עַר זִיךְ אום גִּיקֶעֱרֵט און אִיז גִּיוּוֹעֵן אִין גֵּרוּיס כְּעַס. און אִיז קֶרִיק גִּגאַנְגֵען.

דְּעַרוּוִיל הָאֵט עַר א קוּק גִּיטָאן הָאֵט עַר דְּעַרְזֵעֵהן מְעַנְשֵׁן זִי צִין (דָאָס אִיז גִּיוּוֹעֵן דְּעַר חֶכֶם הַנָּל מִיט זִינֵע מְעַנְשִׁין) הָאֵט דְּעַר מְלָךְ גִּישִׁיקֵט פֿון זִינֵע לִיט. אַז זִי זַלִּין עָפִיס טוּן (דֵּהִינּוּ מוּזִיק זִיין זִי אַזוּי ווי זִייעַר שְׁטִיגֵעַר אִיז) ווי דֵּי מִשְׁפָּחָה פֿון דְּעָם חֶכֶם הָאָבִין זִי דְּעַר זְעַהן אִיז אוּיף זִי גִּיפּאַלִין א גֵּרוּיסֵע פּחַד. הָאֵט זִיךְ דְּעַר זָקֵן (דֵּהִינּוּ דְּעַר חֶכֶם הַנָּל) אָנְגִירוּפֵן צוּ זִי שְׁרַעֲקֵט אִיךְ נִיט.

ווי דֵּי שְׂדִים זְעַנען אַהִיין גִּיקוּמְעַן הָאָבִין זִי נִישֵׁט גִּיקֶעֱנֵט צוּ טֶרַעֲטִין מִחֵמֵת דְּעָם עֵיגוּל וואָס אַרוּם זִי אִיז גִּיוּוֹעֵן. הָאֵט עַר גִּישִׁיקֵט אַנְדֶּרַע שְׁלוּחִים. הָאָבִין זִי אוּיף נִישֵׁט גִּיקֶעֱנֵט צוּ טֶרַעֲטִין. אִיז דְּעַר מְלָךְ גִּיקוּמְעַן אִין גֵּרוּיס כְּעַס אִרִיין און אִיז אַלִיין גִּגאַנְגֵען און עַר הָאֵט אוּיף נִיט גִּיקֶעֱנֵט צוּ טֶרַעֲטִין צוּ זִי. הָאֵט עַר גִּיבְעֵטִין דְּעָם זָקֵן אַז עַר זָאל אִים לֵאזִין אִרִיין גִּיין צוּ זִי. הָאֵט אִים דְּעַר זָקֵן גִּזְאָגֵט. ווִיל דוּ בְּעֵטֶסֶט מִיךְ. וועל אִיךְ דִּיךְ יוּא אִרִיין לֵאזִין. לוֹשְׁמִיר עָס אִיז קִיין שְׁטִיגֵעַר נִיט אַז א מְלָךְ זָאל אַלִין גִּיין. עַל כֵּן וועל אִיךְ דִּיךְ אִרִיין לֵאזִין נָאָךְ מִיט אִינֵעֵם.

הָאֵט עַר זִי גִיעֶפִינֵט א טִירֵל. זְעַנען זִי אִרִיין גִּגאַנְגֵען. און הָאֵט ווִידֵער פֿאַרְשְׁלֵאִסִין דְּעָם

פֿאַרײַ דיך מיט דעם ספֿר.

און ער האט נישט גוואוסט א זיי ריידין אים דאס אן. און ער האט גימיינט. אז זיין הארץ רעט אים דאס אן. איז ער גיפֿאַרן צו זיין זיידן אויף זיין קבר. און האט אים גיפֿרעגט. באַשער דו האסט גילאזט צוואה אז מען זאל נישט נוצן מיט דעם ספֿר. נאר מיר זאלן אַמונה האבן אין השם יתברך. היינט. רעט מיר אן דאס הארץ. איך זאל דערמיט נוצן. האט אים גיענפֿערט זיין זיידע (וואס ער איז גישטאַרבן) כאַטשע דו קאנסט נוצן דערמיט בקדושה. איז בעסער א דו זאלסט האבן אַמונה אין השם יתברך און זאלסט דערמיט נישט נוצן און השם יתברך וועט דיר העלפֿן. האט ער אזוי גיטאן.

ויהי היום. איז דער מלך פון דער מדינה וואס דארט איז גיזעסין דאס אייניקל פון דעם זקן. איז דער מלך קראנק גיווארין. האט ער זיך גיפֿאַרטי מיט דאקטוירים. און זיי האבן אים נישט גיקענט טאן קיין רפואה. מחמת גרויסע היצען וואס איז גיווען דארט אין דער מדינה. דער איבער האבן נישט גיהאלפֿן די רפואות. האט דער מלך פון דער מדינה גוזר גיווען אז יודין זאלן פאר אים מתפלל זיין. האט אוינזער מלך גיזאגט. (דהיינו דער מלך פון שדים) באַשער דאס אייניקל האט זיך כח צו נוצן מיט דעם ספֿר בקדושה. און ער נוצט פֿאַרט נישט דער מיט. דרום באדארפֿן מיר אים א טובה טאן. און האט גיהייסן מיר אז איך זאל דארט ווערן א וואלקין. כְּדִי דער מלך (פון דער מדינה) זאל האבן א רפואה. פון די רפואות וואס ער האט שוין גינומען און פון די רפואות וואס ער וועט נאך נעמען. און דאס אייניקל האט דערפֿון גאר נישט גיוואוסט. און מחמת דעם בין איך דא גיווען א וואלקין. (דאס האט אלץ דערציילט דער וואלקין צום שליח).

איינעם ווארין זוסט וועמען וואלט ער גישיקט) האט ער אים גיבראכט דאס ספֿר. האט ער גיעפֿינט דאס ספֿר, האט ער גיזעהן עס שטייט דרינען אַלף אלפים ורבי רבבות זייערע משפחות. האט דער מלך צו גיזאגט דעם זקן. אז זיי זאלן קיין מאל נישט מזיק זיין די גאנצע משפחה פון דעם זקן. און האט גיהייסן ברענגען אלע פֿאַטרעטין פון זיין גאנצער משפחה. און אפילו אז עס וועט ביי זיי גיבוירן ווערן איין קינד. זאל מען תיכף ברענגען זיין פֿאַטרעט כדי זיי זאלן נישט מזיק זיין קיינעם פון דער משפחה פון דעם זקן.

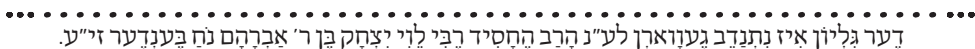
דערנאך אז סע גיקומען די צייט פון דעם זקן אז ער זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער גירופין זייענע קינדער. און האט זיי צוואה גילאזט. און האט צו זיי אזוי גיזאגט. איך לאז אייך איבער דאס ספֿר. און איר זעט דוך אז איך האב כח צו ניצן מיט דעם ספֿר בקדושה. און פון דעסט וועגין פֿאַרט ניץ איך דערמיט נישט. נאר איך האב אַמונה אין השם יתברך. זאלט איר אויך דערמיט נישט נוצן. אפילו אז עס וועט זיך גיפונען איינער פון אייך. וואס ער וועט קענען נוצן דערמיט בקדושה. זאל ער פֿאַרט דערמיט נישט נוצן. נאר ער זאל האבן אַמונה אין השם יתברך. דערנאך איז דער חכם גישטאַרבין. און דאס ספֿר איז גיגאנגען בירושה, און עס איז אן גיקומען צו זיין אייניקל. און ער האט גיהאט כח צו נוצן דערמיט בקדושה. נאר ער האט גיהאט אַמונה אין השם יתברך. און ער האט דערמיט נישט גינוצט. אזוי ווי דער זקן האט צוואה גילאזט. און די מדברים (דהיינו די וואס זיי ריידין אן) וואס עס איז פאר האנדן צווישן די שדים. האבן אן גירעט דאס אייניקל פון דעם זקן. באַשער דו האסט טעכטער גרויסע. און דו פֿאַרמאגסט נישט זיי מפרנס צו זיין און זיי תתונה מאכין. על כן

און דער וואס האט פֿריר ניט גיהאט קיין כח אין די פיס. איז זיי נאך גיגאנגען. און האט דאס אלץ גיהערט. האט מען אים גיבראכט צום מלך (דהיינו דעם וואס ער איז גיווארין א וואלקין האט מען אים גיבראכט צום מלך) האט דער מלך גיהייסין. אז מען זאל ביי אים אפ נעמען דעם כח. און מען זאל אום קערין צו דעם מלך (וואס זיי האבן ביי אים דעם כח אועק גינומען ווייל ער האט גיבויעט אויף זייער אורט פנ"ל) האט מען אים אום גיקערט דעם כח. איז צוריק גיקומען דער זון פון די שדים (וואס דער פאטר און די מוטער האבן גיווינט נאך אים פנ"ל) און ער איז גיקומען זייער אפגימוטשעט אן כח ווארין מען האט אים דארט זייער גיפייניגט. האט עס אים זייער פארדראסין אויף דעם מלשף וואס ער האט אים דארט אזוינע וסורים אן גיטאן. האט ער אן גיזאגט זיינע קינדער. און זיין משפחה. אז זיי זאלין תמיד לאקערין אויף דעם מלשף. און צווישן די שדים איז דאך אבער דא מדברים (דהיינו די רידערס) זענען זיי גיגאנגען. און האבן אפ גיזאגט דעם מלשף. אז זיי לאקערין אויף אים. כדי ער זאל זיך היטן. האט דער מלשף גיטאן תחבולות. און ער האט גירופן נאך מלשפים וואס זיי ווייסן נאך משפחות כדי ער זאל זיך היטן פון זיי. האט עס זייער פארדראסן דעם זון מיט זיין

משפחה אויף די מדברים. נאך וואס זיי האבן אויסגיזאגט דעם סוד דעם מלשף.

אמאל האט זיך גיטראפין. אז זיי זענען אין איינעם גיגאנגען אויף דער ווארטע ביי דעם מלך, פון דער משפחה פון דעם זון. און פון די מדברים. זענען גיגאנגען די משפחה פון דעם זון און האבן גימאכט א בילבול אויף די מדברים האט דער מלך אויס גיהרגעט די מדברים. האט עס די איבריגע מדברים פארדראסין. זענען זיי גיגאנגען און האבן גימאכט א מרידה (דהיינו א גרויסע קריג) צווישן אלע מלכים. איז גיווארן צווישן די שדים הונגער און חלשות און חרב און דבר. און סע גיווארין מלחמות צווישן אלע מלכים. און דורך דעם איז גיווארין ערך ציטערניש איז איין גיפאלין די גאנצע ערד. איז דער בוים גיווארין אן גיטרענקט גאר אין גאנצין. איז פון זיי (דהיינו פון די שדים) גאר נישט גיבליבען. און זיי זענען גיווארין גאר נישט. אמן.

אשרי האיש אשר לא הלך וכו' לא עמד ובמושב לצים וכו' והיה כעץ שתול על פלגי מים וכו' גאר די מעשה איז מרומז אין דעם קפיטל. ווער עס האט אויגין לאז זעהן און ווער עס האט א הארץ לאז פארשטיין. וואס אויף דער וועלט טוט זיך.

דער גליון איז נתנדב גענווארן לע"נ הרב החסיד רבי לוי יצחק בן ר' אברהם נח בענדער זי"ע.

דריי און גינציג יאר זענען געווען די יארן פון הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער ז"ל, ער איז געשטאנען דא אויף דער וועלט ווי א זעלנער זיך נישט אוערקצורירן פון זיין שטעלע און בלייבן מיט די תמימות ביזן לעצטן טאג. אויף ר' לוי יצחק איז אבערגעגאנגען שטורמישע נסיונות, אפגעזונדערט פון זיינע עלטערן, זיינע קינדער וועלכע זענען נפטר געווארן בחייו, כמעט געזען דעם טויט פאר די אויגן זינדיג אין די שווערע רוקישע תפיסות און פארט איז ער געבליבן מיט די ריינע אמונה צו דינען דעם באשעפער מיט תמימות מיט אהבה און יראה. ר' לוי יצחק האט אריינגעקריצט אין אונז תלמידים די תמימות און פשיטות, צו גיין נאר מיטן אמת, און זיך נישט אנועקריין קיין ריר פון רבי'ס וועג, און אויז אויפגעפאדערט צו טראכטן פונעם תכלית בפרט פאר די צעירי הצאן האט ער אזויפיל אריינגעגעבן צו לערנען תורה און תפלה מיט די ריינע אמונה, און האט טאקע זוכה געווען צו מגדל זיין א דור נאמן וועלכע גייען אין רבי'נס וועג ביז היינטיגן טאג.

אין זיין זכות זאלן מיר ווייטער קענען גיין אין רבי'נס וועג מיט תמימות און פשיטות מיט אהבת חברים, צווישן רבי'נס לייט ווי ר' לוי יצחק האט אסאך ארוםגעטרעט נישט צו קוקן אויף יענעם נאר געבן א גוט ווארט פאר א צווייטן, טון חסד און מתפלל זיין פאר כלל ישראל.

א ברסל'ע דרוק!!

הייליגער רבי האט איבערגעלאזט אויף דער וועלט, צו מזכה זיין דעם רבים און דאס איז אויך געווען ר' נתן'ס צואה.

אין יאר תקע"ט האט ר' נתן זייער אסאך אינוועסטירט, און האט זייער אסאך כוחות אריינגעלייגט אין דעם עסק פון דרוקן, ביז ער האט מהלית געווען צו אליינס עפענען א דרוקעריי אין זיין שטוב!

אסאך קינדער וועלן טראכטן, שוין, וואס מאכט מען פון דעם א גאנצן עסק? וואס איז שוין די גרויסקייט? איך קען אסאך מענטשן וואס דרוקן אליינס אין זייער הויז! יא, ריכטיג. אבער אמאליגע צייטן, טייערע קינדער, איז עס נישט געווען אזוי. מיט די געלט וואס מען האט געקויפט א דרוק מאשין, האט מען געקענט לעבן יארן לאנג, און אויסהאלטן נאך עטליכע משפחות! חוץ פון דעם וואס די אמאליגע מאשיןען האבן נישט געארבעט אויף די היינטיגע סיסטעם, אויף יעדע ווארט און אות האט מען געדארפט עקסטער ארבעטן, דאס איז נישט געווען קיין פשוט'ע מעשה.

די צווייטע זאך, וואס דאס איז שוין באַמת געווען א גרויסער מסירת נפש פון ר' נתן אז ער האט געעפנט א דרוקעריי ביי זיך אינדערהיים, קען זיין אז ס'איז דא קינדער וואס ווייסן נישט, אז אין די צייטן פון ר' נתן, ביי די קאמעניסטן, איז געווען א געזעץ אז קיינער טאר נישט דרוקן אליינס ספרים! (זיבן סארטן ספרים איז געווען אן איסור צו דרוקן, ספרים פון צדיקים און ספרים וואס איז געשריבן אויף פנימיות התורה) אויב האט מען געכאפט איינעם וואס דרוקט ספרים נישט אונטער דער אויפזיכט פון די שטאטישע הויפטן איז די שטראף דערויף געווען זייער הארב! דאס מסירות נפש, און דער געפאר אין וואס ר' נתן האט זיך אריינגעלייגט איז געווען די שווערסטע פון אלעם, בכפרט אז ר' נתן האט דאך געהאט שונאים און מתנגדים וואס האבן נאר געזוכט וויאזוי צו שעדיגן און אים שלעכט מאכן, ר' נתן האט דאס זייער שטארק געדארפט באהאלטן.

המלצה אין קומענדיגן גליון בעז"ה

קונסלה, ווייט איר וויאזוי מען האט אמאליגע צייטן געדריקט א ספר וויאזוי איז ר' ארנסט צעלאקאן פאר צוויי וואךער יאר צוריק?

מען איז נישט אראפ צום דרוקעריי אונטערן שטוב, אדער צוויי גאסן אוועק, און געפאדערט דעם באשטעלונג, און ביז דריי און א האלב מינוט איז עס געווען גרייט, ניין. אמאליגע צייטן האט עס אינגאנצן אנדערש געארבעט, עס איז געווען אסאך שווערער און קאמפלעצירטער פון היינטיגע צייטן.

עס איז באוואוסט אז ר' נתן האט זייער שטארק געבענקט און געוואלט ארויפגיין קיין ארץ ישראל, אבער ער האט געהאט א סבה וואס האט אים זייער שטארק אפגעהאלטן פון מאכן די רייזע, וואס מיינען ענק קינדער? וואספארא סבה האט אפגעהאלטן רבי נתן פון פארן קיין ארץ ישראל?

יא, דער עיקר סבה איז געווען ווייל ער האט געדארפט מפיץ זיין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דאס איז געווען זיין אויפגאבע, און ווען ער וועט אוועק פארן, ווער וועט אים דאס איבערנעמען, ווער וועט זיך אפגעבן צו פארשפרייטן די ליכטיגקייט? און דאס איז געווען די סבה פארן וואס ער האט זיך אפגעהאלטן און נישט ארויסגעפארן קיין ארץ ישראל, ביז שפעטערע יארן ווען דער דפוס איז געפארן ווי עס דארף צו זיין און ער האט שוין געשפירט אז ער קען פארן.

פון דא זעט מען די איבערגעגעבנקייט וואס ר' נתן האט געהאט צו מאכן הפצה, און אין דעם האט ער געזען דער עיקר וואס דער

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (3) (סוף)

- א. פארהאס פרובירט דער מלך פון די שדים צו איסרויטן דעם בוים?
 - ווייל אויב וואלט דער בוים נישט געווען, וואלט געווען זייער גוט פאר די שדים
 - ווייל מיט דער בוים קען ער בויען אסאך זאכן
 - ווייל ער וויל דארטן מאכן א וועג
- א. פארהאס איז ער נישט מצליח צו איסרויטן דעם בוים?
 - ווייל ס'איז זייער א שטארקער בוים
 - ווייל מ'נעמט אים צו די כח
 - ווייל די בוים געבט א געשריי פאלט אויף אים א גרויסע פחד
- ב. האט דער מלך געקענט אריין גיין צום זקן [חכם]?
 - יא! דורך כישוף
 - ניין! ער איז בכלל נישט אריין
 - דער חכם האט אים געעפנט א טירל
- ג. וואס האט דער מלך געטון צו ווייזן זיין כח?
 - ער איז געווארן א וואלקן
 - ער האט ארויס גענומען א גרויסע שווערד
 - ער איז געווארן זייער גרויס ביז אין די הימל
- ד. וואס האט דער חכם געטון?
 - ער האט ארויס געטראגן דעם מלך פון דעם עיגול
 - ער האט זייער מורא געהאט און זיך מנניע געווען
 - ער האט אביסל מתפלל געווען זענען גע'הרג'עט געווארן די שרי מלוכה
- ט. וואס האט דער מלך געזאגט פאר דעם זקן?
 - ער זאל אוועק גיין פון דעם פלאץ
 - אז ער האט נישט מורא
 - ער האט אים צוגעזאגט אז זיי וועלן קיינמאל נישט מזיק זיין, זיין גאנצע משפחה
- טז. וואס האט דער זקן געזאגט ביי די צוואה?
 - אז אויב ס'פעלט אויס קען נוצן בקדושה די ספר פון די משפחות פון די שדים
 - אז מ'זאל נישט נוצן מיט דעם ספר, נאר האבן אמונה אין השי"ת
 - אז מ'זאל פארברענען דעם ספר
- יז. וואס האט דער אייניקל געטון ווען די מדברים האבן אים צוגערעדט צו נוצן דעם ספר?
 - ער האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט
 - ער האט זיך גענוצט מיט דעם ספר
 - ער איז געפארן צו זיין זיידנס קבר און אים געפרעגט וואס צו טון

- א. ווער דערציילט די מעשה פון דעם חכם - זקן? פאר וועמען?
 - דער מלך צו דער וואלקן
 - דער שליח צו דעם מלך
 - דער וואלקן צו דעם שליח
- ב. וואס איז געווען דער קיסר?
 - א חכם
 - א גרויסער חכם
 - א גרויסער אפיקורס
- ג. וואס האט ער געמאכט די גאנצע מדינה?
 - פאר חכמים
 - פאר גרויסע חכמים
 - פאר אפיקורסים
- ד. צו וואו, וויל זיך דער חכם אוועקלאזן? און פארהאס?
 - אין א אנדערע שטאט, צו האבן וואס צו עסן
 - אין א אנדערע שטאט, נישט צו ווערן גע'הרג'עט
 - אין מדבר, כדי צו בלייבן ביי אנונער אמונה
- ה. וויאזוי איז דער חכם דארט אנגעקומען?
 - דורך א שם
 - מיט א שף
 - ער איז געגאנגען צופיס
- ו. די וויפילטע פלאץ איז אים געעפענט?
 - די ערשטע
 - די צווייטע
 - די דריטע
- ז. וואס האט דער חכם געמאכט אז מ'זאל נישט קענען צוטרעטן צו זיי?
 - א גרויסער מויער
 - א עגול ארום זיי
 - ער איז אריין אין א פאלאץ
- ח. וואס וואלט געשען ווען מ'טרונקט אן דעם בוים?
 - וואלט פון די שדים גארנישט געבליבן
 - וואלט די שדים משוגע געווארן
 - וואלט די שדים באקומען כח
- ט. פארהאס איז מ'נישט גענוג אז מ'גראבט איין מאל ארום דעם בוים?
 - ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים
 - ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, ווערט ערד ציטערנישן, פאלט די ערד ארום דעם גראבן, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים
 - ווייל ס'קומט א גאנצן צייט וואסער פון טייך

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72, 1-518-329-9149 646-518-1095

בחור אברהם יצחק, ער האט געזען אז ער האט א שארף קעפל, מיט א גוטן פארשטאנד, האט ער פארבעטן ער זאל אויפמארגנס זונטאג אינדערפרי קומען מיט זיין טאטן צו אים.

זונטאג אינדערפרי מען טרעפט זיך מיטן רב, דער רב בעט דעם טאטן רשות ער זאל אוועקלאזן זיין זון אברהם יצחק לערנען אין ישיבת ראדיו ביים חפץ חיים זי"ע, דער טאטע האט זיך נישט אנטקעגן געשטעלט און גלייך צוגעשטימט, ווען דער רב האט צוגעוואונטשן דעם בחור ער זאל אויסוואקסן א גדול בתורה.

דער חפץ חיים באקומט א בריוו פון לאדזשער רב אז ער שיקט אים א בחור גאנץ יונג אבער א שארף קעפל. איבער אכט יאר האט אברהם יצחק געלערנט דארט ביז ער האט זיך אומגעקערט אהיים משלם מיט אלע מעלות.

דער ר' אברהם יצחק איז געווען א גאון עולם,

א למדן מפלג, ער האט געקענט ש"ס פון איין דעקל צום צווייטן, איבעראל אין שלחן ערוך איז ער געווען באקאנט, עס איז במעט נישט בנמצא צו טרעפן אזא גאון. שפעטער איז ער געווארן מקורב צום רבי'נס זאך.

ווען ער האט חתונה געהאט קיין אוסטרוצ'א, האט ער נאך די חתונה אנגעהויבן מקרב צו זיין אינגעלייט צום רבי'נס זאך. ער האט געהאט א גרויסן פח הדבור, די מעלות פון דעם ר' אברהם יצחק איז נישט צו באשרייבן, אן עניו, א בעל תורה, וואס מען קען נאר זאגן וועגן א גוטע מדה, קען מען זאגן אויף דעם ר' אברהם יצחק.

זיין מצב אין פרנסה איז געווען אביסל געדריקט איז ער געווארן א מלמד, ער האט געלערנט מיט גרויסע בחורים גמרא מיט תוספות, פאר בערך אכט בחורים האט ער פארגעלערנט. אויף האב אויף געלערנט ביי אים. "ווער איז געווען דער רבי פון ר' אברהם יצחק?!"

המשך 212

דעם צער פונעם חורבן, אבער לאמיר ארויסגעבן א ברעקעלע, א משהו פון א צער מיט אפאר ווערטער צום באשעפער: "מיר ווילן קלאגן, מיר ווילן פילן דיין צער, אונז פארשטייען אז ס'איז דא א חורבן, א גלות", מיט די קליינע נקודות טובות וואס מיר וועלן טרעפן, אין יעדע זאך, זיך פרייען מיט יעדע מנהג פון שבת, זיך פרייען מיט די מצוות, אפילו א קליינטיגע שמחה, אבער ביים באשעפער איז יעדע ברעקל זייער טייער.

השם יתברך זאל העלפן מיר זאלן זיך קענען שטארקן מיט פיצקעלעך נקודות טובות, און דאס וועט ברענגען די גאולה בקרוב בימינו עס זאל מקים ווערן די געבעט פון ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים אמן ואמן. (ע"פ פריקה

וטעינה ד')

שטעלט אייך פאר א מענטש קומט אין א רעסטיוראנט און דער טיילער לייגט אים אריין אין טעלער א קערנדל פון א רייז, א ברעקל פון א בילקעלע, וואספארא פנים טראגט עס? אבער אין איוב איז דא א פסוק 'אם בפידי להם שוע', אז השם יתברך איז זיך מחיה מיט יעדע נקודה טובה וואס מיר געבן אים, אפילו עס איז קליין. אזוי ווי א תרנגול איז זיך מחיה מיט א טויזנטסטל פון א ברעקל וואס ער טרעפט אין מיסט, ווען ער זיצט צווישן די שמוציגע זעקלעך און זוכט אפיר עפעס ברעקעלעך, זאגט ר' נתן אזוי זענען מיר מחיב זיך מחיה צו זיין מיט די קליינע נקודות טובות.

עס איז טאקע שווער צו קלאגן, מיר קענען זיך נישט פארשטעלן

א קלייניגקייט! כביכול דער אויבערשטער איז אין אזא מצב פון בכל צרתם לו צר, בפרט אז מען גייט דאווענען און לערנען און מען טוט מצוות דארף עס זיין מיט א גרויסע שמחה, אזוי ווי דער משנה ברורה ברענגט שוין אין סימן א' "ראוי לכל ירא שמים שיהא מצר ודואג על חורבן הבית, עס זאל ווייטאן דער חורבן פונעם בית המקדש", זאגט דער משנה ברורה אויפן ארט, אבער די תורה ותפלה דארף זיין בשמחה! עס קומט צו טון רצון השם, וועלכע מצוה עס זאל נאר זיין דארף מען עס טון מיט פרייליכקייט, יעצט קען איה מאכן א נחת רוח פארן בורא כל עולמים.

בפרט ביי די פסוקים פון פסוקי דזמרה וואו מען בעט אויף די גאולה עתידה, אז דער אויבערשטער וועט ווערן צוריק דער גרויסער מלך און זיין מלוכה וועט זיך צוריקקערן דארף מען נאכמער זיין בשמחה, און בפרט די שבתים פון די דריי וואכן וואס ר' נתן איז אזוי שטארק מאריך אין הלכות שבת הלכה ז' אז דער תיקון פון די דריי וואכן - ווען מען קלאגט אויפן חורבן זענען די שבתים.

ווי באוואוסט אז אין שבת דערלאנגט נישט קיין פגם, שבת איז מרמז אויף זאכן וואס איז קבוע וקיימא, עס בלייבט אויף שטענדיג, קיין שום זאך אויף דער וועלט קען נישט צעשטערן דעם שבת - וואס איז מרמז אויף אונזער קדושה, וואס היינער קען אונז דאס נישט אוועקנעמען אפילו כביכול אינדרויסן איז דא א חורבן, עס דארף אונז ווייטאן, אבער באמת ביים אויבערשטן אליין איז עז וחדה במקומו.

דארף מיר אין די דריי וואכן טרייסטן דעם רבנו של עולם, מיטפילן זיין צער, און אים זאגן: "באשעפער, אונז פארשטייען דיין ווייטאג, מיר ווילן דיר טרייסטן אז ממש אין די נאנטע טעג זאלסטו שוין צוריקבאקומען דיין מלוכה, דוקא דורך אונז אידישע קינדער וועסטו דאס צוריק אויפבויען בקרוב ממש".

שרייט ווי א לייב און זאגט: "אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי", מיין שטוב איז חרוב און פארברענט, מיינע קינדער זענען אין גלות צווישן די פעלקער.

מיר האבן נישט קיין השגה וואס מיינט א שטוב פון באשעפער, דער אויבערשטער איז דאך 'מלא כל הארץ כבודו', דער אויבערשטער איז איבעראל, אבער עס איז דא א פסוק פון שלמה המלך "הנה השמים ושמי השמים לא יכללוך אף כי הבית הזה אשר אשר בנתי (מלכים א' ח, כז) די גרעסטע הימלען קענען נישט ענהאלטן און באגרייפן די גרויסקייט פון באשעפער, כל שכן אזא קליינע שטוב ווי דער בית המקדש. מיט דעם אלעם האט דער אויבערשטער זיך געוואלט מגלה זיין אין שטאט ירושלים אין דעם בית המקדש, אויף דער מזבח און דער ארון וכפרת, די מנוחה, און ליידער איז דאס אלעס חרוב געווארן.

וואס קענען מיר טון היינט א נחת רוח פארן אויבערשטן? דארף מען וויסן אז אזוי ווי ווען שלמה המלך איז געווען מלך, זיינע סעודות פון א געווענליכן טאג זאגן חז"ל כסעודת שלמה המלך בשעתו, אין ספר מלכים ווערט פארגעשטעלט וויפיל פלייש, וויפיל שאף און קיען, קאשטשקעס, ברויטן וואס איז געווען ביי איין סעודה פון שלמה המלך!

אבער ווען ער איז געגאנגען אין גלות, האט מען אים ממש מחיה געווען מיט א טריקענע ברויט אין א שטיקל אויגעקע, אזוי אויף היינט אין גלות קענען מיר מחיה זיין דעם באשעפער כביכול, ווען ער האט נישט זיין שטוב און מיר אלע האפן און בענקען אז בקרוב זאל ער שוין רוען צווישן אונז, מיר מאכן תפלות און בקשות אויף דעם, בפרט אין די טעג ווען מיר פראווען תיקון תצות, ערליכע אידן געבן א קרעכטס, א קאפיטל תהלים, אביסל קינות, בייטאג אדער בינאכט.

היינט קענען מיר באווייליגן דעם אויבערשטן מיט

מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם

אייערע קינדער זאל איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן.

וויבאלד דער הייליגער רבי - וואס ער איז די גלוסטעניש פון אונזער

אויג, דער קרוין פון אונזער קאפ, אונזער שיינקייט, לויטערקייט, פּרעכטיגקייט,

דער שורש פון אונזער נפש, רוח, נשמה, (תפלה ל"ג תנינא) האט געהייסן

מאכן א פרוז און אויסרופן אז אלע זאל קומען צום אים

אויף ראש השנה.

און מיר ווייסן אז דער קבוץ היי יאר איז חס ושלום אין א

סכנה, וועט בעזרת השם פארקומען אן:

עצרת תפלה ליילדי ברסלב

ווי די קינדער וועלן הערן א שיינע דרשה
און מתפלל זיין און בוקע רגיעים זיין מען זאל קענען פארן
צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה צום הייליגן קבוץ.

ביום רביעי פרשת מסעי הבעל"ט

בית שמש, בביהמ"ד אוהל הדסה רחוב רבי יהושע, בשעה 7:15

ירושלים בבית המדרש הגדול דחסידי ברסלב בהיכל הכולל בשעה 7:10

די קינדער וועלן קומען בעז"ה מיט די משגיחים און מלמדים פון די חברות.